

nasta valtio nosti loppuosan 354 milj. markkaa tammikuussa. Vuoden lopussa lainan määrä oli 512 milj. markkaa, sillä vuoden jälkipuolella valtio maksoi kuoletuksia yhteensä 188 milj. markkaa. Suomen Pankin omistamat valtion joukkovelkakirjat lisääntyivät 143 milj. markkaa sekä muut saamiset julkiselta sektorilta 1 milj. markkaa.

Suomen Pankin velat julkiselle sektorille lisääntyivät 204 milj. markkaa 591 milj. markkaan. Valtion suhdannerahastotalletukset, joita vuoden alussa oli 42 milj. markkaa, kasvoivat 503 milj. markkaa vuoden lopussa suoritettuna 500 milj. markan suhdannerahastosiirron ja koron lisäyksen vuoksi. Toisaalta julkisen sektorin pääomantuontitalletukset, joita edellisen vuoden lopussa oli 339 milj. markkaa, nostettiin kokonaisuudessaan vuoden alkupuolella. Uutena eränä on velkoihin julkiselle sektorille kirjattu suhdannetalletukset, joita valtio alkoi periä yrityksiltä lokakuun alusta lukien. Vuoden loppuun mennessä näitä talletuksia oli kertynyt 37 milj. markkaa.

Suomen Pankin nettosaamiset julkiselta sektorilta lisääntyivät 137 milj. markkaa ja olivat 634 milj. markkaa vuoden lopussa.

Yritykset

Suomen Pankin saamiset yrityksiltä lisääntyivät 879 milj. markkaa 3 399 milj. markkaan. Viennin rahoitus, joka sisältää ulkomaiset vekselit ja uusvientivekselit, kasvoi 272 milj.

	Yritysten tilit		
	milj. mk		
	31. 12. 1979	31. 12. 1980	Muutos
Viennin rahoitus	1 230	1 502	+ 272
Kotimaisten toimitusten rahoitus	952	1 561	+ 609
Joukkovelkakirjat	205	220	+ 15
Muut	133	116	- 17
Saamiset yrityksiltä	2 520	3 399	+ 879
Investointi- ja alushankintatalletukset	133	717	+ 584
Pääomantuontitalletukset	254	83	- 171
Vientitalletukset	—	110	+ 110
Muut	16	68	+ 52
Velat yrityksille	403	978	+ 575
Nettosaamiset yrityksiltä	2 117	2 421	+ 304

markkaa. Uusvientivekseleiden määrä nousi 138 milj. markkaa 449 milj. markkaan ja lyhytaikaisten vientiluottojen määrä 134 milj. markkaa 1 053 milj. markkaan. Kotimaisten toimitusten rahoitus lisääntyi 609 milj. markkaa 1 561 milj. markkaan. Yhteensä näiden kolmen erityisrahoitusjärjestelyn luottokanta kasvoi 881 milj. markkaa 3 063 milj. markkaan. Muista saamisista Suomen Pankin omistamat yritysten joukkovelkakirjat lisääntyivät 15 milj. markkaa ja erittelemättömät saamiset supistuivat 17 milj. markkaa.

Velat yrityksille kasvoivat 575 milj. markkaa 978 milj. markkaan. Investointi- ja alushankintatalletukset lisääntyivät nettomääräisesti 584 milj. markkaa 717 milj. markkaan. Pääomantuontitalletukset supistuivat 171 milj. markkaa. Uutena eränä on velkoihin yrityksille kirjattu vientitalletukset. Valtioneuvoston päätöksen perusteella niitä on koottu yrityksiltä kesäkuun 1980 alusta lähtien. Vuoden loppuun mennessä kyseisiä talletuksia oli kertynyt yhteensä 110 milj. markkaa.

Suomen Pankin nettoluotonanto yrityksille kasvoi 304 milj. markkaa ja oli vuoden lopussa 2 421 milj. markkaa.

Liikkeessä oleva raha ja talletustodistukset

Liikkeessä olevan rahan määrä lisääntyi 579 miljoonaa ja oli vuoden lopussa 4 954 milj. markkaa. Tästä oli setelistöä 4 572 milj. markkaa ja metallirahaa 382 milj. markkaa. Lisäksi tase-erään "Muut velat" sisältyi liikkeessä ole-

via vanhan rahayksikön määräisiä seteleitä 9 milj. markkaa.

Liikkeessä olevien talletustodistusten määrä oli vuoden lopussa 1 900 milj. markkaa eli 200 milj. markkaa suurempi kuin vuotta aikaisemmin.

Suomen Pankin nettotase

Yhteenvetona edellä suoritetusta taseen kehityksen tarkastelusta esitetään ohessa Suomen Pankin nettotase pääsektoreittain.

	Nettotaseen erät		
	milj. mk		
	31. 12. 1979	31. 12. 1980	Muutos
+ Nettosaamiset ulkomailta	4 999	6 151	+ 1 152
+ Nettosaamiset rahoituslaitoksilta	1 495	1 611	+ 116
+ Nettosaamiset yrityksiltä	2 117	2 421	+ 304
+ Nettosaamiset julkiselta sektorilta	497	634	+ 137
= Nettosaamiset yhteensä	9 108	10 817	+ 1 709
+ Liikkeessä olevat talletustodistukset	1 700	1 900	+ 200
+ Liikkeessä oleva raha	4 375	4 954	+ 579
+ Oma pääoma, arvontajärjestelytilit ja muut tase-erät, netto	3 033	3 963	+ 930
= Nettovelat ja oma pääoma yhteensä	9 108	10 817	+ 1 709

Setelinanto

Ensisijainen setelinkate, johon luetaan kultavaranto ja pankin riidattomat ulkomaiset saamiset, lisääntyi vuoden 1980 aikana 1 252 milj. markkaa 7 681 milj. markkaan. Toissijainen setelinkate, joka käsittää katekelpoiset ko-

timaiset vekselit, kasvoi 1 136 milj. markkaa ja oli vuoden lopussa ohjesäännön mukaisella ylärajallaan 1 500 milj. markkaa. Täten koko setelinanto-oikeus lisääntyi 2 388 milj. markkaa. Kun setelinanto-oikeuden käyttö, johon luetaan liikkeessä oleva setelistö, vaadittaessa

Setelinantotase

	Setelinantotase		
	milj. mk		
	31. 12. 1979	31. 12. 1980	Muutos
Setelinanto-oikeus			
Ensisijainen kate	6 429	7 681	+ 1 252
Toissijainen kate	364	1 500	+ 1 136
Yhteensä	6 793	9 181	+ 2 388
Setelinanto-oikeuden käyttö			
Liikkeessä olevat setelit	4 020	4 572	+ 552
Vaadittaessa maksettavat sitoumukset	884	1 089	+ 205
Shekkiluotoista nostamatta	1	0	- 1
Yhteensä	4 905	5 661	+ 756
Setelinantovara	1 888	3 520	+ 1 632

maksettavat sitoumukset sekä shekkiluotoista nostamatta oleva määrä, kasvoi yhteensä 756 milj. markkaa, nousi setelinantovara 1 632 milj. markkaa ja oli vuoden lopussa 3 520 milj. markkaa.

Tilinpäätös

Seuraavassa esitetään Suomen Pankin tase täysin miljoonina markkoina vuosien 1979 ja 1980 lopussa:

		Tase milj. mk			
Vastavaa	31. 12. 1979	31. 12. 1980	Vastattavaa	31. 12. 1979	31. 12. 1980
Kulta	1 073	1 073	Vaihdeettavat tilit	14	18
Eriyiset nosto-oikeudet ..	430	397	Sidotut tilit	832	965
Varanto-osuus Kansainväli- sessä valuuttarahastossa ..	225	380	<i>Valuuttavelat</i>	846	983
Ulkomaiset joukkovelkakir- jat	1 749	2 125	Kansainvälisen valuuttara- haston markkatilit	1 385	1 864
Vaihdeettavat valuutat	2 978	3 841	Osoitetut erityiset nosto- oikeudet	433	566
Sidotut valuutat	154	208	Määräaikaiset velat	—	—
<i>Kulta ja valuuttasaamiset</i> ..	6 609	8 024	<i>Muut ulkomaiset velat</i> ...	1 818	2 430
Markkaosuus Kansainväli- sessä valuuttarahastossa ..	1 054	1 540	Setelit	4 020	4 572
<i>Muut ulkomaiset saamiset</i> ..	1 054	1 540	Metalliraha	355	382
Pankkien shekkitilit	233	481	<i>Liikkeessä oleva raha</i>	4 375	4 954
Päiväluotot	3 870	3 674	<i>Liikkeessä olevat talletus- todistukset</i>	1 700	1 900
Käteisvaraluotot	—	643	Pankkien shekkitilit	4	1
Joukkovelkakirjat	408	527	Päivätalletukset	1 131	290
Muut	27	25	Kassavarantotalletukset ...	1 764	3 317
<i>Saamiset rahoituslaitoksilta</i>	4 538	5 350	Pääomantuontitalletukset ..	140	108
Valtion velkakirjat	346	512	Muut	4	23
Joukkovelkakirjat	145	288	<i>Velat rahoituslaitoksille</i> ...	3 043	3 739
Valtion metallirahavastuu ..	372	403	Shekkitilit	2	2
Muut	21	22	Suhdannerahastotalletukset	42	545
<i>Saamiset julkiselta sektorilta</i>	884	1 225	Suhdannetalletukset	—	37
Viennin rahoitus	1 230	1 502	Pääomantuontitalletukset ..	339	—
Kotimaisten toimitusten ra- hoitus	952	1 561	Muut	4	7
Joukkovelkakirjat	205	220	<i>Velat julkiselle sektorille</i> ..	387	591
Muut	133	116	Investointi- ja alushankinta- talletukset	133	717
<i>Saamiset yrityksiltä</i>	2 520	3 399	Pääomantuontitalletukset ..	254	83
<i>Muut varat</i>	73	80	Vientitalletukset	—	110
			Muut	16	68
			<i>Velat yrityksille</i>	403	978
			<i>Muut velat</i>	13	13
			<i>Arvonjärjestelytilit</i>	1 252	1 767
			Kantarahasto	1 400	1 400
			Vararahasto	636	441
			Tilivuoden voitto/tappio ..	—195	422
			<i>Oma pääoma</i>	1 841	2 263
			<i>Yhteensä</i> 15 678	19 618	

Yhteensä 15 678 19 618

Osakkeet ja osuudet
nimellisarvo, mk

	31. 12. 1979	31. 12. 1980
Teollisuusosakkeet	106 586 770,—	107 064 170,—
Eriyisluottolaitosten osakkeet	48 816 500,—	48 516 500,—
Asunto-osakkeet	1 383 380,—	1 388 720,—
Kiinteistöosakkeet	3 488 130,—	2 728 800,—
Muut osakkeet ja osuudet	10 025 950,—	10 025 950,—
<i>Yhteensä</i>	170 300 730,—	169 724 140,—
SITRAn peruspääoma	300 000 000,—	300 000 000,—

Suomen Pankin tuloslaskelma kertomusvuodelta ja sitä edeltäneeltä vuodelta on seuraava:

Tuloslaskelma
mk

	1. 1.—31. 12. 1979	1. 1.—31. 12. 1980
<i>Korkotuotot</i>		
Korot kotimaisista saamisista	248 247 619,35	816 164 566,06
Korot ulkomaisista saamisista	359 846 711,88	433 549 910,37
Korot kotimaisista joukkovelkakirjoista ...	63 157 213,96	86 713 334,11
Korot ulkomaisista joukkovelkakirjoista ...	118 176 313,89	158 470 090,41
<i>Yhteensä</i>	789 427 859,08	1 494 897 900,95
<i>Korkokulut</i>		
Korot kotimaisista veloista	293 967 088,21	562 107 275,05
Korot ja varausprovisiot ulkomaisista veloista	61 586 346,41	53 366 976,66
<i>Yhteensä</i>	355 553 434,62	615 474 251,71
<i>Korkokate</i>	433 874 424,46	879 423 649,24
<i>Muut tuotot</i>		
Provisiot	1 979 683,80	1 497 348,08
Kurssierot	—	295 956 122,52
Muut tuotot	13 545 699,73	18 285 841,85
<i>Yhteensä</i>	15 525 383,53	315 739 312,45
<i>Muut kulut</i>		
Palkat	48 895 507,60	57 095 889,99
Sosiaaliturvamaksut	3 495 575,45	3 805 265,33
Eläkkeet	14 795 589,61	16 925 532,58
Setelien valmistus	31 554 134,30	33 699 500,00
Poistot	85 856 459,40	42 893 467,75
Kurssierot	442 634 491,53	—
Muut kulut	16 873 023,96	18 504 116,81
<i>Yhteensä</i>	644 104 781,85	172 923 772,46
<i>Siirto arvonjärjestelytileille</i>	—	600 000 000,00
<i>Tilivuoden voitto/tappio</i>	— 194 704 973,86	422 239 189,23

Pankin omat varat ennen tilivuoden voiton lisäämistä olivat tilinpäätöksen mukaan 1 841 milj. markkaa, mikä oli 195 milj. markkaa vähemmän kuin edellisen vuoden lopussa. Omien varojen vähentyminen aiheutui edellisenä vuonna kirjatusta tappiosta, joka katettiin pankin vararahastosta.

Pankin vastuusitoumusten kokonaismäärä oli vuoden päättyessä 622 milj. markkaa eli 158 milj. markkaa pienempi kuin vuoden 1979 lopussa.

Pankin taseeseen ei ohjesäännön mukaan ole merkitty pankin omistamien kiinteistöjen, kalustojen eikä osakkeiden ja osuuksien arvoa. Suomen Pankki omistaa mm. pankkikiinteistöt Helsingissä ja niissä kaupungeissa, joissa haarakonttorit toimivat. Pankilla on Vantaan kaupungissa teollisuuskiinteistö, jossa Suomen Pankin setelipaino toimii. Suomen Pankki omistaa myös Mortgage Bank of Finland Oy:n ja Tervakoski Oy:n osakeenemmistöt. Lisäksi pankki on osakkaana mm. Teollistamisrahasto Oy:ssä, Sponsor Oy:ssä sekä eräissä teollisuusyrityksissä. Suomen Pankin omistuksessa on myös Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahasto, SITRA. Edellisellä sivulla olevassa taulukossa on esitetty pankin omistamien osakkeiden ja osuuksien nimellisarvot pääryhmittäin vuosien 1979 ja 1980 lopussa.

Tuloslaskelman mukaan pankin korkotuotot lisääntyivät 705 milj. markkaa ja olivat yhteensä 1 495 milj. markkaa. Korkotuottojen kasvuun myötävaikuttivat korkotason nousu kotimaassa ja ulkomailla, rahapolitiikan tiukentaminen sekä keskuspankkirahoituksen ja erityisrahoitusjärjestelyjen luottokannan kasvu. Korkotuotoista kotimaisten saamisten korot lisääntyivät 568 milj. markkaa, ulkomaisten saamisten 74 milj. markkaa ja joukkovelkakirjojen 64 milj. markkaa.

Suomen Pankin korkokulut kasvoivat 260 milj. markkaa 615 milj. markkaan. Korkoku-

lujen lisäys aiheutui kotimaisten velkojen, lähinnä kassavarantotalletusten ja talletustodistusten, kasvusta. Näille maksetut korot lisääntyivät 268 milj. markkaa. Korot ja varausprovisiot ulkomaisista veloista sen sijaan supistuvat 8 milj. markkaa.

Korkotuottojen ja korkokulujen erotus eli korkokate kasvoi 446 milj. markkaa ja oli 879 milj. markkaa.

Muut tuotot lisääntyivät 300 milj. markkaa 316 milj. markkaan. Valtaosa lisäyksestä oli valuuttojen kurssieroja, joista syntyi tuottoja nettomääräisesti 296 milj. markkaa. Edellisenä vuonna kurssieroista syntyi tappiota 443 milj. markkaa. Muut kulut ilman kurssieroja supistuivat 29 milj. markkaa. Tämä aiheutui poistojen määrän vähentymisestä 86 milj. markasta 43 milj. markkaan. Muut kuluerät sen sijaan kasvoivat 15 milj. markkaa 130 milj. markkaan. Palkat ja sosiaaliturvamaksut lisääntyivät yhteensä 9 milj. markkaa, eläkkeet 2 milj. markkaa, setelien valmistuskulut 2 milj. markkaa ja erittelemättömät kulut 2 milj. markkaa. Arvonjärjestelytileille pankin tuotoista siirrettiin 600 milj. markkaa.

Pankin voitto tilivuodelta oli 422 milj. markkaa. Voitosta on pankin ohjesäännön mukaan ensiksi katettava vuonna 1979 syntyneen tappion aiheuttama 195 milj. markan suuruinen vararahaston vähennys. Jäljelle jäävästä voitosta on siirrettävä vähintään puolet eli 114 milj. markkaa vararahastoon. Vuoden 1981 avaustaseessa on voitosta siirretty vararahastoon ohjesäännön edellyttämä määrä eli 308 milj. markkaa. Muu osa voitosta eli 114 milj. markkaa on siirretty käyttämättömien voittovarojen tilille ja sen käytöstä päättää eduskunta.

Pankkivaltuusmiehet ehdottavat, että

*käytettävissä oleva voiton osa,
113 767 107,68 markkaa, siirrettäisiin
valtiovarastoon.*

Pankkivaltuusmiesten käsittelemiä asioita

Tilintarkastus

Vuoden 1979 valtiopäivillä valitut tilintarkastajat, kunnallisneuvos Mikko Kaarna, valtiotieteen kandidaatti Erkki Liikanen, järjestösihteeri Erkki Kivimäki, diplomi-insinööri Pentti Mäki-Hakola ja agrologi Håkan Malm, toimittivat 18.—22. helmikuuta 1980 pankin vuoden 1979 tilien tarkastuksen. Tilintarkastajien lausunnon mukaisesti pankkivaltuusmiehet myönsivät johtokunnalle vastuuvapauden pankin hallinnosta vuodelta 1979.

Lainausliikkeen ja valuuttakaupan tarkastus

Pankkivaltuusmiehet ovat kertomusvuoden aikana toimittaneet johtosääntönsä määräämän pankin lainausliikkeen ja muiden sijoitusten sekä valuuttakaupan tarkastuksen seuraavina aikoina: helmikuun 22., huhtikuun 18., kesäkuun 17., elokuun 5., lokakuun 22. ja joulukuun 18. päivänä.

Inventoinnit ja haarakonttorien tarkastukset

a) Pääkonttorissa

Johtosääntönsä 6 §:n mukaisesti pankkivaltuusmiehet ovat toimittaneet pääkonttorin kassojen ja kassaholvien sekä laina- ja vakuuskirjojen ynnä panttien ja talletusten inventoinnit, joissa ei havaittu aihetta muistutuksiin.

b) Haarakonttoreissa

Pankkivaltuusmiehet ovat valvoneet, että konttorien valvojat ovat inventoineet haarakonttorien käsikassat ja holvit kerran kuukaudessa sekä vekselit, velkakirjat ja pantit vähintään kolmesti vuodessa.

Kaikissa haarakonttoreissa on toimitettu pankin johtosäännön 2 §:ssä säädetty tarkastus.

Längmanin rahastot

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet Längmanin rahastojen tilit vuodelta 1979 ja lähettäneet jäljennökset tileistä eduskunnan pankkivaliokunnalle.

Huhtikuun 18. päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet hyväksyivät eduskunnan toukokuun 6. päivänä 1969 vahvistamien ohjeiden mukaisesti E. J. Längmanin B-rahastosta vuonna 1977 jaettujen apurahojen tilitykset.

Apurahojen oltua edellä mainittujen ohjeiden mukaan haettavina pankkivaltuusmiehet päättivät samassa huhtikuun 18. päivän kokouksessaan, että E. J. Längmanin B-rahastosta kertomusvuonna jakoa varten käytettävissä olleet 62 600 markkaa jaetaan apurahoja anoneille suppeamman pankkivaltuuston ehdotuksen mukaisesti.

Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 1967 rahasto (SITRA)

Pankkivaltuusmiehet ovat hyväksyneet SITRAn tilit vuodelta 1979 ja lähettäneet jäljennökset toimintakertomuksesta, inventaarista ja taseista eduskunnan pankkivaliokunnalle.

Suomen Pankin soveltamien korkojen ja päiväluottokoron rajojen korottaminen

Tammikuun 29. päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta totesi, että pankkivaltuusmiehet päättivät kokouksessaan syyskuun 21. päivänä 1979 korottaa korkotasoa 1.25 prosenttiyksikköä saman vuoden marraskuun alusta. Tämän päätöksen jälkeen ovat korot sekä useissa maissa että kansainvälisillä markkinoilla edelleen nousseet, joskin kansainvälisten korkojen nousu näyttää olevan taittumassa. Suo-

men taloudellista kehitystä vuonna 1980 koskevien ennusteiden tarkistukset viittaavat aikaisemmin arvioitua selvästi suurempaan vaihtotaseen vajaukseen ja ulkomaisen velkaantumisen uuteen nousuun. Suomen korkotason alhaisuus ja kasvava vaihtotaseen alijäämä aiheuttavat huomattavaa painetta valuuttavarantoa kohtaan. Tällainen kehitys kaventaa mahdollisuuksia harjoittaa tuotantoa ja työllisyyttä tukevaa talouspolitiikkaa vuosina 1981—1982 odotettava olevan taantumien lieventämiseksi.

Johtokunta ilmoitti käsityksensä, että talouspolitiikan liikkumavaraa ajatellen olisi taroituksenmukaista edelleen korottaa korkotasoa yksi prosenttiyksikkö 1.2.1980 lukien. Pankkien antolainauskorkoja korotettaisiin yleensä yksi prosenttiyksikkö. Pankkien ottolainauskorkoja edellytettäisiin korotettavan vastaavasti.

Edellä sanotun mukaisesti johtokunta esitti, että pankkivaltuusmiehet muuttaisivat 21.9.1979 tekemäänsä korkopäätöstä siten, että Suomen Pankin peruskorko korotetaan 8.5 prosentista 9.5 prosenttiin vuodessa ja että muunlaista kotimaista luottoa myönnettäessä veloitettavan koron rajat korotetaan $6\frac{3}{4}$ ja $9\frac{3}{4}$ prosentista $7\frac{3}{4}$ ja $10\frac{3}{4}$ prosenttiin vuodessa sekä että päiväluottokoron rajat korotetaan 8.5 ja 24 prosentista 9.5 ja 25 prosenttiin. Nämä korotukset tulisivat voimaan 1. päivästä helmikuuta 1980.

Pankkivaltuusmiehet käsitelivät johtokunnan esitystä tammikuun 30. päivänä pitämässään kokouksessa. Käytyjen keskustelujen jälkeen johtokunta muutti esitystään siten, että korkotasoa esitettiin korotettavaksi 0.75 prosenttiyksikköä aikaisemmin esitetyn yhden prosenttiyksikön sijasta. Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät tämän esityksen ja päättivät muuttaa 21.9.1979 tekemäänsä korkopäätöstä siten, että 1.2.1980 alkaen Suomen Pankin peruskorko on $9\frac{1}{4}$ % vuodessa ja muunlaista kotimaista luottoa myönnettäessä veloitettavan koron rajat 7.5 ja 10.5 % vuodessa sekä päiväluottokoron rajat $9\frac{1}{4}$ ja $24\frac{3}{4}$ %.

Valuuttaindeksiluvun vaihtelun rajojen alentaminen

Edellä mainitussa tammikuun 30. päivän kokouksessa pankkivaltuusmiehet käsitelivät myös johtokunnan edellisenä päivänä lähettämään kirjelmään sisältyvää esitystä valuuttain-

deksiluvun vaihtelun rajojen alentamisesta. Johtokunta totesi, että valtioneuvosto päätti 21.9.1979 Suomen Pankin esityksestä muuttaa markan ulkoisesta arvosta 28.10.1977 antamansa päätöksen 4 §:n, sellaisena kuin se oli muutettuna valtioneuvoston 16. päivänä helmikuuta 1978 antamalla päätöksellä, kuulumaan: "Valuuttaindeksin vaihtelun yläraja on 121.0 ja alaraja 114.0." Tällä päätöksellä valuuttaindeksin vaihtelun rajoja samalla laajennettiin aiemmasta noin 4.5 prosentista noin 6 prosenttiin. Valtioneuvoston päätöksen jälkeen Suomen Pankki on pitänyt valuuttaindeksiluvun kuukausikeskiarvon pisteluvussa 115.4 eli selvästi vaihtelun laskennallisen keskipisteen alapuolella.

Vuoden 1979 loppupuoliskolla Suomen Pankin valuuttavaranto kääntyi laskuun. Aluksi lasku johtui aiemmin vallinneiden valuuttakurssiodotusten vaimenemisesta, mutta varannon supistuminen jatkui senkin jälkeen, kun revalvaation ja eräiden valuuttasäännösten tarkistusten valuuttavarantovaikutuksen voitiin arvioida toteutuneen. Tämä johtui pääasiassa korkojen nopeasta noususta ulkomailla. Pääomanvientiä lienee jossain määrin lisännyt myös se, että valuuttaindeksin mahdollinen liikkumavara vaihtelun alueella on saatettu tulkita vain yhdensuuntaiseksi, markan ulkoisen arvon heikentymisen suuntaan.

Viime kuukausina tapahtunut kansainvälisepoliittisen tilanteen kiristyminen on lisännyt epävarmuutta myös kansainvälisillä valuuttamarkkinoilla. Tämä saattaa herkästi heijastua myös markan ulkoista arvoa koskeviin odotuksiin. Näistä kotimaisten valuutta- ja rahamarkkinoiden kehitystä häiritseviä odotustekijöitä voitaisiin noudatetun valuuttakurssipolitiikan puitteissa lieventää muuttamalla valuuttaindeksiluvun vaihtelun ylä- ja alarajoja alaspäin siten, että viimeaikaiselle valuuttaindeksiluvulle luodaan yhtä suuri liikkumatila kumpankin suuntaan.

Edellä olevan johdosta johtokunta ehdotti, että valuuttaindeksiluvun vaihtelun ylärajaksi määrättäisiin 119.0 ja alarajaksi 112.0 ja että pankkivaltuusmiehet tekisivät valtioneuvostolle esityksen aikaisemmin mainitun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta vastaavalla tavalla. Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan ehdotuksen ja tekivät asiaa koskevan esityksen valtioneuvostolle, joka samana päivänä antamallaan päätöksellä (72/80) hyväksyi esityksen ja muutti markan ul-

koisesta arvosta 28.10.1977 antamansa päätöksen 4 §:n, sellaisena kuin se on syyskuun 21. päivänä 1979 annetussa päätöksessä, näin kuuluvaksi:

"Valuuttaindeksiluvun vaihtelun yläraja on 119.0 ja alaraja 112.0."

Päätös tuli voimaan 30. päivästä tammikuuta 1980.

Päiväluottomarkkinoiden toiminnan jatkaminen

Marraskuun 18. päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta kiinnitti huomiota siihen, että Suomen Pankin päiväluottomarkkinat ovat olleet toiminnassa runsaat viisi vuotta syyskuun 1975 alusta lukien. Niiden käyttö rahapolitiikan yhtenä välineenä on perustunut pankkivaltuusmiesten päätöksiin, joilla johtokunnalle on määrääjäksi annettu oikeus toisaalta hyvittää päiväluottoille ja toisaalta veloittaa päiväluottoista vuotuisista korkoa tietyissä rajoissa. Viimeksi tehty tällainen pankkivaltuusmiesten päätös marraskuun 18. päivästä 1977 on voimassa vuoden 1980 loppuun, minkä vuoksi päiväluottomarkkinoiden toiminnan jatkosta päättäminen on tullut ajankohtaiseksi.

Päiväluottomarkkinoiden toiminnasta saadut kokemukset ovat olleet edelleen myönteisiä. Päiväluottomarkkinoiden asema on vuosien mittaan muuttunut marginaalirahoituksen lähteestä ja rahapolitiikan hienosäädön välineestä yhä merkittävämmäksi keskuspankkirahoituksen säätelyvälineeksi. Heinäkuun 1979 ja helmikuun 1980 alusta voimaan tulleiden keskuspankkirahoitusjärjestelmän rakennemuutosten jälkeen päiväluottomarkkinoilla on keskeinen asema liikepankkien keskuspankkirahoituksessa. Lisäksi päiväluottomarkkinoiden kautta on voitu ja voidaan edelleen joustavasti tasoittaa valtiontaloudesta aiheutuvia lyhytaikaisia rahamarkkinavaihteluita. Näistä syistä johtokunta katsoi perustelluksi saattaa päiväluottomarkkinoiden toiminta pysyvämälle pohjalle siten, että päiväluottokorkoa koskevat luvat myönnettäisiin vuoden 1981 alusta toistaiseksi voimassa olevina. Samalla olisi aiheellista sitoa päiväluottomarkkinoiden enimmäiskorko peruskorkoon, ettei siitä tarvitsisi peruskoron muutosten yhteydessä erikseen päättää.

Edellä mainituin perustein johtokunta esitti pankkivaltuusmiesten päätettäväksi, että Suomen Pankki saisi 1.1.1981 lukien toistaiseksi

maksaa päiväluottotileille tehdyille talletuksille ja veloittaa päiväluottoista koron, joka on enintään 15 prosenttiyksikköä kulloistakin peruskorkoa korkeampi. Päiväluottoista on veloitettava vähintään peruskorko.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen marraskuun 26. päivänä pitämässään kokouksessa.

Liikepankkien päiväluoton lisäkorko

Tammikuun 23. päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta esitti pankkivaltuusmiesten päätettäväksi, että Suomen Pankin johtokunnalla olisi oikeus harkintansa mukaan periä liikepankin päiväluotosta lisäkorkoa, joka voisi yhdessä päiväluottokoron kanssa nousta enintään pankkivaltuusmiesten päiväluottokorolle kulloinkin vahvistamaan ylärajaan asti. Esitystään johtokunta perusteli sillä, että Suomen Pankki on viime vuosikymmeninä miltei jatkuvasti soveltanut liikepankkien keskuspankkirahoituksessa järjestelmää, jonka mukaan liikepankit ovat voineet käyttää peruskorkoista keskuspankkiluottoa pankkikohtaisesti määrätyn kiintiön verran ja kiintiön ylittäminen on ollut mahdollista kasvavaa lisäkorkoa vastaan. Kiintiön ylitykselle on kuitenkin yleensä asetettu yläraja. Vuodesta 1975 lähtien pankit ovat voineet käyttää myös päiväluottoa pankkikohtaisesti määriteltynä rajana asti. Käytettyään keskuspankki- ja päiväluotto-oikeutensa kokonaan pankit ovat saaneet keskuspankkirahoitusta obligaatioiden termiinkaupoin.

Suomen Pankin johtokunnalla on pankkivaltuusmiesten 24.11.1970 antama oikeus periä harkintansa mukaan kotimaiselle rahalaitokselle myöntämästään diskontto- ja rediskonttoluotosta lisäkorkoa enintään 4 % koko luoton määrästä. Obligaatioiden termiinkaupoissa on yleensä sovellettu kurssieroa $\frac{1}{2}$ % viikkoa kohti, mikä vuotuisesti koroksi muunnettuna on 26 %.

Heinäkuun alusta 1979 siirryttiin liikepankkien keskuspankkirahoituksessa uuteen järjestelmään. Liikepankkien keskuspankkiluotto myönnetään nyt yksinomaan shekkituliluottona, jonka kuukausikeskiarvoina määriteltyjä kiintiöitä pankit eivät saa ylittää. Shekkituliluottoa peritään Suomen Pankin peruskorko.

Peruskorkoisen kiintiön ylittävän keskuspankkirahoituksen tarpeen liikepankit voivat tyydyttää ottamalla päiväluottoa Suomen Pan-

kin päiväluottomarkkinoilta kullekin pankille määrättyyn, verraten korkeaan rajaan asti. Mikäli liikepankin keskuspankkirahoituksen tarve ylittää peruskorkoisen kiintiön ja päiväluotto-oikeuden yhteismäärän, pankilla on mahdollisuus saada keskuspankkirahoitusta obligaatioiden termiinkaupoin, joiden kurssiero alennettiin uudistuksen yhteydessä 1/3 prosentiksi viikolta eli 17 1/3 prosentin vuotuista korkoa vastaavaksi.

Liikepankkien keskuspankkirahoituksen nykyiset muodot täyttävät modernille rahoitusjärjestelmälle asetettavat hallinnolliset ja tekniset vaatimukset lukuun ottamatta obligaatioiden termiinkauppoja, joiden käyttö on selvästi vanhahtavaa.

Kokonaiskysyntää hillitsevän rahapolitiikan harjoittamisen kannalta nykyisessä järjestelmässä on se heikkous, että keskuspankkirahoituksen marginaalikorkoa on vaikea nostaa rahapolitiikan ohjaustehon kannalta riittävän korkeaksi, ilman että keskuspankkirahoituksen keskimääräinen korkorasitus samalla nousee tarpeettoman suureksi. Tämä voitaisiin välttää suurentamalla huomattavasti peruskorkoisia shekkiluottokiintiöitä ja korottamalla päiväluottokorkoa, mutta tällöin kärjistyisivät jälleen kiintiöiden pankkikohtaisen jakautuman ongelmat. Toisena vaihtoehtona olisi määritellä päiväluoton käyttöoikeudet niin niukoiksi, että pankit joutuisivat marginaalirahoituksessaan turvautumaan obligaatioiden termiinkauppoihin. Päiväluottokorkoa voitaisiin tällöin alentaa. Tämän ratkaisumallin ongelmana olisi päiväluotto-oikeuksien pankkikohtaisen jaon lisäksi vanhakantaisten obligaatiokauppojen merkityksen korostuminen.

Johtokunta ilmoittikin päätyneensä esittämään ratkaisua, jossa liikepankkien päiväluotto-oikeudelle ei asetettaisi ehdotonta ylärajaa, mutta jos liikepankin päiväluoton käyttö kuukausikeskiarvona laskettuna ylittäisi asetetun pankkikohtaisen rajan, Suomen Pankki perisi pankilta rajan ylittävästä päiväluotosta asteittain nousevaa lisäkorkoa. Tarkoitus olisi samassa yhteydessä korottaa jossain määrin liikepankkien peruskorkoisia kiintiöitä ja alentaa päiväluottokoron tasoa. Tällöin suhteellisen runsaasti keskuspankkirahoitusta käyttävät pankit joutuisivat maksamaan marginaalirahoituksestaan verraten korkeata korkoa, mutta keskuspankkirahoituksen keskimääräinen korko ja suhteellisen vähän keskuspankkirahoitusta käyttävien pankkien korkorasitus alenisivat.

Johtokunta katsoi, että nähtävissä oleviin tilanteisiin riittävä rahapoliittinen ohjausteho voitaisiin saavuttaa, mikäli johtokunta saisi oikeuden periä liikepankeilta päiväluotosta lisäkorkoa siten, että lisäkorko yhdessä päiväluottokoron kanssa nousisi enintään pankkivaltuusmiesten kulloinkin päiväluottokorolle vahvistamaan ylärajan asti. Kun pankkivaltuusmiehet ovat oikeuttaneet johtokunnan tarvittaessa perimään kaikistakin päiväluotoista korkoa 24 %, esitetty ratkaisu olisi käytännössä pankkien kannattavuuden kannalta selvästi kevyempi, mutta sillä olisi kuitenkin aiheutettuun keskimääräiseen kannattavuusrasitukseen nähden huomattavan suuri rahapoliittinen ohjausteho.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen tammikuun 30. päivänä pitämässään kokouksessa.

Vientitalletusten korko

Kesäkuun 13. päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta viittasi valtioneuvoston 29.5.1980 tekemään päätökseen, jonka mukaan vientitalletuslain (578/79) tarkoittamia talletuksia alettiin periä 1.6.1980 alkaen saatavaraista ja paperimassasta. Vientitalletuslaki edellyttää, että Suomen Pankki maksaa vientitalletuksille vähintään 5 prosentin vuotuisen koron. Kun 5 prosentin korkoa on yleiseen korkotasoon verrattuna pidettävä alhaisena, johtokunta esitti, että Suomen Pankki saisi maksaa valtioneuvoston 29.5.1980 tekemän päätöksen mukaisille vientitalletuksille 3 prosenttiyksikköä kulloistakin peruskorkoa alemman vuotuisen koron, kuitenkin vähintään vientitalletuslain edellyttämän 5 prosentin koron.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen kokouksessaan kesäkuun 17. päivänä.

Investointitalletusten korko

Maaliskuun 31. päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta totesi, että valtiovarainministeriössä on valmisteltu valtioneuvoston päätöstä sen ajan pidentämiseksi kuluvan vuoden loppuun, jona päättyviltä tilikausilta tehtävän investointivaruksen enimmäismäärä saa olla 70 % tilikauden voitosta.

Korotetun varausoikeuden voimassaoloajan jatkamista on kuluvan vuoden taloudellista kehitystä koskevien tarkistettujen ennusteiden valossa pidettävä perusteltuna.

Olisi myös perusteltua pidentää vastaavasti sitä aikaa, jolta tehdyille investointitalletuksille Suomen Pankki maksaa lain säätämää vähimmäiskorkoa korkeamman koron.

Tämän mukaisesti johtokunta esitti, että pankkivaltuusmiehet päättäisivät täydentää marraskuun 27. päivänä 1979 tekemäänsä päätöstä investointitalletusten korosta siten, että Suomen Pankki maksaa 1 1/2 prosenttiyksikköä kulloistakin peruskorkoa alemman vuotuisen koron myös investointitalletukselle, joka on tehty 1.4.—31.12.1980 päättyvän tilikauden voitosta.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen huhtikuun 18. päivänä pitämässään kokouksessa.

Lokakuun 9. päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta mainitsi, että valtiovarainministeriössä on valmisteilla valtioneuvoston päätös sen ajan pidentämiseksi vuoden 1981 maaliskuun loppuun, jona päättyviltä tilikausilta tehtävän investointivaruksen enimmäismäärä saa olla 70 % tilikauden voitosta.

Koska olisi perusteltua pidentää vastaavasti sitä aikaa, jolta tehdyille investointitalletuksille Suomen Pankki maksaa lain säätämää vähimmäiskorkoa korkeamman koron, johtokunta esitti, että pankkivaltuusmiehet täydentäisivät huhtikuun 18. päivänä tekemäänsä päätöstä investointitalletusten korosta siten, että Suomen Pankki maksaa 1 1/2 prosenttiyksikköä kulloistakin peruskorkoa alemman vuotuisen koron myös investointitalletukselle, joka on tehty 1.1.—31.3.1981 päättyvän tilikauden voitosta.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen lokakuun 22. päivänä pitämässään kokouksessa.

Pankeille myönnettävä koroton käteisvaraluotto

Lokakuun 17. päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta esitti seuraavan.

Erityisesti kireän rahapolitiikan aikana pankit pyrkivät minimoimaan hallussaan olevien käteisvarojen määrän tarkasti päivittäin vähentäkseen keskuspankkirahoituksen tarvettaan ja siitä aiheutuvia korkokustannuksia. Yleisenä

menettelynä on, että pankit kuljettavat työpäivän päättyessä lähes kaikki käteisvaransa paikalliseen postitoimipaikkaan tai Suomen Pankin konttoriin ja hakevat seuraavana aamuna suunnilleen vastaavat rahamäärät samoista lähteistä. Tästä syystä Suomen Pankin, postin ja pankkien konttoreiden välillä liikkuu huomattava määrä rahahuollon kannalta täysin tarpeettomia rahalähetystyksiä.

Suomen Pankin rahahuollon yhtenä tavoitteena on käteisrahan saannin varmistaminen mahdollisimman turvallisesti ja tarkoituksenmukaisesti. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi Suomen Pankkiin tulisi toimittaa pääsääntöisesti vain huonokuntoisia rahoja ja pankista tulisi lähettää hyväkuntoisia tai uusia rahoja suhteellisen harvoin tapahtuvina suurehkoina toimituksina.

Turhien rahalähetysten poisjääminen vähentäisi huomattavasti käteisrahan lajitteluun, laskemiseen, pakkaamiseen, kuljettamiseen ja kirjanpitoon liittyvää työtä pankeissa. Lisäksi rahankuljetuksiin liittyvä turvallisuusriski pieneni. Samoin pankkien toimintavalmius kausiluonteisen tai poikkeuksellisen käteisrahan tarpeen tyydyttämisessä parani.

Johtokunnan mielestä tarpeetonta käteisrahan käsittelyä ja kuljetusta voitaisiin vähentää myöntämällä pankeille päivittäin koroton käteisvaraluotto, jonka suuruus on sama kuin pankkien hallussa kunakin päivänä olevien kotimaisten setelien ja metallirahojen määrä. Tällä luotolla olisi rahapoliittista merkitystä ainoastaan sen käyttöönottoaiheessa, jolloin pankit saisivat korottoman luoton myös niitä yhteensä noin 400 milj. markan suuruisia hallussaan pitämiään vähimmäiskassoja vastaan, jotka ne tähän asti ovat rahoittaneet korollisella keskuspankkiluotolla. Tästä aiheutuva keventävä vaikutus on tarvittaessa helposti neutraloitavissa tarkistamalla vastaavasti muun keskuspankkirahoituksen ehtoja. Siltä osin kuin järjestely johtaa tavoiteltuun rahakassojen lisäykseen pankeissa, sillä ei ole rahapoliittisia eikä muitakaan sivuvaikutuksia, koska korotonta saatavaa aina vastaa samansuuruinen koroton velka.

Edellä esitetyn perusteella ja Suomen Pankin ohjesäännön 17 §:n 1 momentin 1 kohtaan viitaten johtokunta esitti pankkivaltuusmiesten päätettäväksi, että Suomen Pankin johtokunta voisi myöntää liike-, säästö- ja osuuspankeille sekä Postipankille tämän hallussa olevien käteisvarojen määräisen korottoman luoton, edel-

lyttäen että pankki kykenisi osoittamaan käteisvarojensa määrän Suomen Pankin hyväksymällä tavalla. Osuus- ja säästöpankeille käteisvaraluotto myönnettäisiin näiden keskusrahallaitoksina toimivien liikepankkien välityksellä ja vastuulla.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen lokakuun 22. päivänä pitämässään kokouksessa.

Suomen Pankin ulkomaiset luottovaruukset

Tammikuun 30. päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet johtokunnan esityksen mukaisesti päättivät, että Suomen Pankin ulkomaisten pankkien kanssa sopimien luottovarausten enimmäismäärä saadaan korottaa siihenastisesta 1 000 milj. dollarista 1 200 milj. dollariin. Huhtikuun 18. päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet korottivat enimmäismäärän 1 500 milj. dollariin.

Suostumus kiinteistön ostoon

Joulukuun 9. päivänä lähettämässään kirjelmässä johtokunta ilmoitti, että Suomen Pankin Mikkelin toimitalo sijaitsee Vilhonkadun ja Päiviönkadun kulmauksessa olevalla I kaupunginosan 13. korttelin tontilla n:o 18 b, jonka pinta-ala on 1 289 m² ja rakennusoikeus 1 050 kerrosalaneliometriä. Rakennusoikeus on käytännöllisesti katsoen loppuun käytetty. Naapurina Vilhonkadun varrella on tontti n:o 18 a, jonka pinta-ala on 1 323 m² ja rakennusoikeus 1 330 kerrosalaneliometriä. Suomen Pankki on useiden vuosien ajan käynyt keskusteluja tontin n:o 18 a omistajan kanssa tontin ostamisesta pankille mahdollisia tulevaisuuden tarpeita varten, mutta keskustelut eivät ole johtaneet tulokseen kauppahintaa koskevien erimielisyyksien takia. Tuorein hintapyyntö on 900 000 markkaa, jota johtokunnan hankkimien selvitysten perusteella on pidettävä ko. tontin kohtuullisena käypänä hintana tällä hetkellä.

Edellä olevan johdosta johtokunta esitti, että pankkivaltuusmiehet oikeuttaisivat johtokunnan ostamaan Suomen Pankille Mikkelin kaupungin I kaupunginosan 13. korttelin tontin n:o 18 a enintään 900 000 markan kauppahinnasta ja muuten sopiviksi katsomillaan ehdoilla.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen joulukuun 18. päivänä pitämässään kokouksessa.

Mortgage Bank of Finland Oy:n lainanotto ja lainavarojen käyttö

Lokakuun 22. päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet johtokunnan esityksen mukaisesti

— oikeuttivat Mortgage Bank of Finland Oy:n ottamaan ulkomaista luottoa vuosien 1981—1982 aikana vasta-arvoltaan enintään 550 milj. markan määrään asti;

— päättivät antaa suostumuksensa sille, että Mortgage Bank of Finland Oy laskee vuosina 1981—1983 liikkeeseen yhteensä enintään 300 milj. markan arvosta debenttuureja ja obligatioita, joiden vuotuinen korko on vähintään 7 % ja enintään 9 % ja juoksu-aika enintään 15 vuotta, sekä oikeuttivat Suomen Pankin merkitsemään nämä debenttuurit ja obligaatit, joiden ehdoista sovitaan kulloinkin Suomen Pankin ja Mortgage Bank of Finland Oy:n kesken pankkivaltuusmiesten asettamissa raajoissa;

— päättivät, että Mortgage Bank of Finland Oy voi käyttää liikkeeseen laskemiensa debenttuurilainojen varoja myös kannattavien ja 1.9.1973 jälkeen toimintansa aloittaneiden teollisuuslaitosten suorittamien vesiensuojeluinvestointien samoin kuin muiden teollisuuden ympäristönsuojeluinvestointien rahoittamiseen. Ko. investointien rahoittamisessa noudatettavat periaatteet vahvistaa Suomen Pankin johtokunta.

Ulkomaisia asiamiespankkeja

Huhtikuun 18. päivänä ja joulukuun 18. päivänä pidetyissä kokouksissa pankkivaltuusmiehet päättivät, että Privatbanken A.S., København, Bayerische Vereinsbank, München, Fuji Bank Ltd, Tokyo, Nippon Credit Bank Ltd, Tokyo, Sanwa Bank Ltd, Osaka, The Tokay Bank Ltd, Nagoya, Mitsui Bank Ltd, Tokyo, National Bank of Abu Dhabi, Abu Dhabi, Gulf International Bank B.S.C., Manama, Bahrain, National Bank of Kuwait S.A.K., Kuwait, Riyad Bank Ltd, Jeddah, PSP & Company (U.K.) Ltd, London, National Bank of Canada, Montreal, The Taiyo Kobe Bank Ltd,

Tokyo, Union Bank of Finland (Singapore) Ltd, Singapore, Warburg (S.G.) & Co. Ltd, London, ja Salomon Brothers, New York, otetaan Suomen Pankin ulkomaisiksi asiamiespankeiksi.

Lahjoitus Urho Kekkosen Kuntoinstituuttisäätiölle

Johtokunnan tekemän esityksen perusteella pankkivaltuusmiehet päättivät kokouksessaan elokuun 5. päivänä antaa suostumuksensa siihen, että Suomen Pankki lahjoittaa tasavallan presidentti Urho Kekkosen 80-vuotispäivän johdosta Urho Kekkosen Kuntoinstituuttisäätiölle sen työn tukemiseksi 50 000 markkaa.

Toimenhaltijain palkkausten tarkistaminen

Työmarkkinaosapuolet allekirjoittivat maaliskuun 1980 loppuun mennessä sopimukset työ- ja virkaehtosopimusten uudistamisesta sopimuskaudeksi 1.3.1980—28.2.1981. Huhtikuun 14. päivänä pankkivaltuusmiehille lähettämässään kirjelmässä johtokunta esitti hyväksyttäväksi Suomen Pankin toimenhaltijoiden palkkaratkaisun sopimuskaudeksi 1.3.1980—28.2.1981, jossa noudatettaisiin valtion virkaehtosopimuksen päälinjoja seuraavasti:

— 1.3.1980 lukien taulukkopalkkoja korotettaisiin 1.3 % + 145 markkaa, kuitenkin vähintään 4.6 %, joka kokonaisvaikutukseltaan merkitsisi noin 6 prosentin korotusta palkkakustannuksiin;

— 1.11.1980 palkkojen yleiskorotus tulisi olemaan 2.5 % sekä järjestelyvarana keväästä syksyyn siirrettynä 1 %, joka valtion ilmoittamien laskelmien mukaan silloin merkitsee 3.9 %.

Lisäksi johtokunta esitti, että Suomen Pankin palkkaratkaisuissa ja muissa palvelussuhteen ehdoissa muutoinkin noudatettaisiin soveltuvin osin sopimuskaudella 1.3.1980—28.2.1981 valtion virkaehdoissa tapahtuvia muutoksia.

Samalla johtokunta esitti, että syksyn palkkaratkaisun yhteydessä Suomen Pankissa esimiestehtävissä toimivia toimenhaltijoita varten perustettaisiin omat palkkaluokat, joihin johtokunta tulisi soveltamaan kokonaisvaikutukseltaan samanlaisia korotuksia kuin palkkatoimikunnan esittämät yleiskorotukset.

Pankkivaltuusmiehet hyväksyivät johtokunnan esityksen huhtikuun 18. päivänä pitämässään kokouksessa.

Johtokunnan vt. jäsenen palkkio

Maaliskuun 21. päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet johtokunnan esityksen mukaisesti päättivät, että niille pankin toimenhaltijoille, jotka pankkivaltuusmiesten päätöksellä määrätään toimimaan johtokunnan vt. jäseninä johtokunnan varsinaisen vuosiloman aikana taikka jotka johtokunta pankin johtosäännön 12 §:n nojalla määrää hoitamaan johtokunnan jäsenen virkaa, maksetaan tehtävän hoitamisesta johtokunnan jäsenen peruspalkan ja ao. toimenhaltijan kulloisenkin kokonaispalkan välinen erotus. Pankkivaltuusmiehet päättivät samalla, että edellä oleva tulee voimaan huhtikuun 1. päivästä 1980.

Suomen Pankin vuosilomasäännösten muuttaminen

Kesäkuun 17. päivänä pitämässään kokouksessa pankkivaltuusmiehet päättivät muuttaa Suomen Pankin vakinaisten ja ylimääräisten toimenhaltijain vuosilomasäännöksiä johtokunnan saman kesäkuun 11. päivänä lähettämän kirjelmän mukaisesti sekä määräsivät, että muutoksia sovelletaan ensimmäisen kerran maaliskuun 31. päivänä 1980 päättyneeltä lomamääräytymisvuodelta määräytyviin vuosilomiin ja lomakorvauksiin.

Myönnetyt avustukset

Pankkivaltuusmiehet myönsivät kertomusvuonna yhden avustuksen.

Johtokunta

Kertomusvuoden aikana johtokunnan kokoonpanossa ja tehtävänjaossa ei tapahtunut muutoksia.

Huhtikuun 18. päivänä pankkivaltuusmiehet päättivät, että johtokunnan puheenjohtajan ja jäsenten palkkoja tarkistetaan samoilla perusteilla kuin samana päivänä oli pankin toimenhaltijain osalta päätetty ja että valtion virkaehtosopimuksen mukaisesti kolmatta määrää

vuosilisää korotetaan 1.5 prosenttiyksikköä sekä että määrävuosilisiin oikeuttavaksi ajaksi luetaan myös valtioneuvoston ja eduskunnan jäsenyydestä kertyvä aika.

Haarakonttorien valvojat

Pankin haarakonttorien valvojina ja heidän varamiehinä ovat vuonna 1981 pankkivaltuusmiesten päätöksen nojalla seuraavat henkilöt:

Joensuun konttori: valvojat opetusneuvos, filosofian maisteri Aulis Olavi Waldemar Koivusalo ja varatuomari Otto Alvar Gustaf Sorasalmi sekä varamiehet poliisineuvos, varatuomari Leo Ilkka Kalevi Hupli ja kansanedustaja, toimitusjohtaja Mauri Heimo Kalervo Vänskä;

Jyväskylän konttori: valvojat varatuomari Uno Osmo Volmari Aarnio ja ent. pormestari, varatuomari Jaakko Wilhelm Krogerus sekä varamiehet lääninverojohdaja, varatuomari Martti Ilmari Lahtinen ja piirijohdaja Esa Mikael Riihimäki;

Kotkan konttori: valvojat ent. poliisimestari Eero Johannes Kettunen ja varatuomari Leif Gunnar Thuresson Häggblom sekä varamiehet oikeusneuvosmies Heikki Pajari ja verojohtaja, varatuomari Toivo Verner Rikkinen;

Kuopion konttori: valvojat lääninneuvos Toivo Kalevi Kopponen ja poliisimestari, varatuomari Erkki Juhani Vahronen sekä varamiehet hovioikeudenneuvos Esko Juhani Kilpeläinen ja johtaja, agronomi Pauli Uolevi Ilva;

Labden konttori: valvojat varatuomari Timo Johannes Tuori ja ent. rehtori Ilmari Johannes Vartiainen sekä varamiehet ent. kaupallinen johtaja Toivo Voitto Kullervo Koponen ja talousjohtaja, ekonomi Pentti Juhani Lares;

Mikkelin konttori: valvojat rehtori Pauli Veli Vainio ja lääninneuvos Viljo Uolevi Lehtolainen sekä varamiehet oikeusneuvosmies Jorma Kalevi Pekonen ja markkinointijohtaja, merkonomi Erkki Heikki Nevasaari;

Oulun konttori: valvojat kaupungintaloustarkastaja, ekonomi Ville Kalevi Matturi ja

varatuomari Erkki August Korhonen sekä varamiehet toimitusjohtaja, konsuli Jorma Jalmar Sallamo ja poliisimestari, varatuomari Erkki Eino Haikola;

Porin konttori: valvojat pormestari, varatuomari Olavi Einar Koivisto ja toimitusjohtaja, kauppaneuvos Heimo Kalervo Kaitila sekä varamiehet toimitusjohtaja Eino Kivikoski ja apulaiskaupunginjohtaja, varatuomari Mikko Iisakki Sävelä;

Rovaniemen konttori: valvojat varatuomari Vilho Johannes Haataja ja lääninverojohdaja, lainopin kandidaatti Erkki Emanuel Ollila sekä varamiehet ekonomi Erkki Antero Vähälä ja konttoripäällikkö, ekonomi Seppo Olavi Söderlund;

Tampereen konttori: valvojat pormestari Jyrki Jalo Unto Tuominen ja hallintojohtaja, hallinto-opin kandidaatti Eero Einar Lindfors sekä varamiehet varatuomari Lasse Joutsiniemi ja tullijohtaja, valtiotieteen kandidaatti Veikko Armas Seppänen;

Turun konttori: valvojat toimitusjohtaja, ekonomi Heikki Alarik Löyttyniemi ja päätoimittaja, filosofian tohtori Keijo Kalevi Kulha sekä varamiehet professori Jaakko Ilmari Nousiainen ja apulaiskaupunginsihteeri, varatuomari Paavo Aarne Sakari Heinonen;

Vaasan konttori: valvojat varatuomari Åke Johannes Helanko ja lääninneuvos Henrik Matias Palomäki sekä varamiehet toimitusjohtaja, lainopin kandidaatti, diplomiekonomi Hans-Erich Slotte ja kauppatieteiden tohtori Kauko Kalervo Mikkonen.

Pankkivaltuusmiehet

Pankkivaltuusmiehinä toimivat vuonna 1980 eduskunnan valitsijamiesten sanottuun tehtävään valitsevat seuraavat henkilöt:

Jaatinen, Matti, ekonomi,
Laine, Jermu, varatuomari,
Maijala, Matti, toimitusjohtaja,
Sorsa, Kalevi, yhteiskuntatieteiden maisteri,
Björklund, Ilkka-Christian, valtiotieteen kandidaatti,

Saarinen, Aarne, SKP:n puheenjohtaja,
Jokela, Mikko, varatuomari,
Melin, Ingvar S., kauppatieteiden lisensiaatti,
Miettinen, Mauri, metsänhoitaja.

Näistä kolme ensin mainittua muodostavat suppeamman valtuuston.

Puheenjohtajana toimi koko vuoden pankkivaltuusmies Jaatinen ja varapuheenjohtajana pankkivaltuusmies Laine.

Tilintarkastajat

Pankin tilintarkastajiksi vuoden 1980 tilejä tarkastamaan eduskunnan valitsijamiehet valitsivat seuraavat henkilöt:

Helsingissä 27. päivänä helmikuuta 1981.

MATTI JAATINEN

Jermu Laine
Kalevi Sorsa
Aarne Saarinen
Ingvar S. Melin

Matti Maijala
Ilkka-Christian Björklund
Mikko Jokela
Mauri Miettinen

Eino Helenius

Liikanen, Erkki, valtiotieteen kandidaatti, hänen varamiehensä *Aaltonen, Markus*, taloustieteiden maisteri;

Kivimäki, Erkki, vt. pääsihteeri, hänen varamiehensä *Aitamurto, Aarno*, varatuomari;

Kaarna, Mikko, kunnallisneuvos, hänen varamiehensä *Mattila, Kalevi*, revisori;

Mäki-Hakola, Pentti, diplomi-insinööri, hänen varamiehensä *Lampinen, Arto*, varatuomari;

Malm, Håkan, agrologi, hänen varamiehensä *Luukko, Unto*, valtiotieteen lisensiaatti.

ISSN 0356-0449